

Drs. W. van der Torre-van Wijck

Vaals, 17 mei 2010

Geachte Heer Aar Noordam, Rijmer des Vaderlands,

Met interesse heb ik uw politieke sonnetten op de site gezien en natuurlijk heb ik in het bijzonder naar het sonnet op de heer van Geel gekeken, omdat u mij dat gevraagd had.

Ik kan mij helemaal vinden bij uw eerste zinnetje:
"Te eerlijk voor de wereld van de vuige politiek"

Dat was en is hij. En de politiek is vuig, hartstikke vuig. Het is een wereldje van gekonkel, bezoedelde achterkamers, spindoctors, zout-op-slakkenleggers, af luisterpraktijken, valse beschuldigingen, vliegenvangerij, corruptie, handboven-het-hoofdhouders, doofpotten, mantels der liefde, onder-de-pet-houders, rokken- en broekenjagers, malicieuze handelingen. Een wereldje waarin men bij voortduring pokert, bluft, belooft, draait en superieur glimlacht naar de stemmer, die mag stemmen, maar niet kiezen.

Pieter van Geel hoort hier niet in thuis. Helaas werd hij door de politiek op de ondankbare plek van CDA-fractievoorzitter geplaatst. Zichtbaar ongelukkig moest hij opboksen tegen de Halsemaatjes en de Hamertjes, de Ruttes en de Slob, de Rita's en de Geerts die allen een veel duidelijker boodschap mochten brengen. Hij mocht de PVV niet uitsluiten, de PvdA niet te hard afvallen, maar zeker niet prijzen, Balkenende door dik en dun bijstaan. Vooral het laatste viel hem zwaar. Het was en is te veel voor Pieter.

Het verbaasde me niets dat ook hij niet terugkeert. Net als de door u bezongen Agnes, Camiel, Wouter en Hans. Waar moet het heen als de Pieters van Geels ons ontvallen? Noem mij eens 15, of slechts 10, nee 5 hedendaagse, volkomen integere politici en de Tweede Kamer zal behouden blijven.

Als u sonnetten blijft maken: een beetje feller mag wel. Kraak ze rustig af, ze verdienen niet beter.

Wiesje van der Torre-van Wijck

(vertwijfeld CDA-lid)